

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 420-ҳадис

420/735 – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكَبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا، وَقَالَ: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ»، كَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ.

420.735 Солим ибн Абдуллоҳ отасидан ривоят қилади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозни бошлаганларида икки қўллари елкалари баробарида кўтарар эдилар. Рукуъга такбир айтганларида ҳам ва рукуъдан бошларини кўтарганларида ҳам уларни яна худди ўшандай кўтариб: **«Самиъаллоҳу лиман ҳамидаҳ, роббана ва лакал-ҳамд»**, дер эдилар. Буни саждада қилмас эдилар».

Изоҳ: Бу ва кейинги бобдаги ҳадисларда намозхон таҳрима такбирида қўллари елка баробарида кўтариши кераклиги айтилмоқда. Шофеъий ва ҳанбалий мазҳаби олимлари шуни танлашган. Аммо Абу Довуд Воил ибн Хужрдан, Таҳовий Баро ибн Озибдан қилган ривоятда: «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозга такбир айтсалар, қўллари қулоқлари рўпарасигача кўтарардилар», дейилади. Ҳанафий мазҳаби уламолари мана шуни ихтиёр қилишган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

